

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1158642/5

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב מרדכי רלב"ג – ראב"ד, הרב גדעון שריון, הרב גולן אלוף

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ארינה גיינר)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד הילה דהן טובי)

הנדון: חיוב כתובה בגין דרדור כלכלי והימורים; גבולות הקיזוז מחוב הכתובה

פסק דין

בפנינו תביעת כתובה של האישה בסך של 250,000 ₪.

רקע ועובדות

הצדדים נישאו בשנת 2005. מנישואין אלו נולדו להם שלושה ילדים, שניים מהם עדיין קטינים.

בשנת 2016 האיש עזב את הבית.

בינואר 2017 הגישה האישה בקשה ליישוב סכסוך לביהמ"ש. לאחר מכן הגישה תביעת מזונות לילדים ואישה, ושם חויב האיש בסך של 7,600 ₪ לחודש.

בשנת 2018 הגיש האיש תביעת גירושין. בדיון שהתקיים באפריל 2018 התגרשו הצדדים. הצדדים הסכימו בקניין שביה"ד ידון בעניין הכתובה לפי שיקול דעת רחב של ביה"ד הרבני ובהתחשב בתוצאות הליך חלוקת הרכוש שמתנהל בביהמ"ש.

לאחר מכן הגישה האישה תביעת כתובה.

פסק הדין בעניין הרכוש ניתן בביהמ"ש בנובמבר 2020. בפסק הדין חויב האיש לשלם לאישה סך של 100,000 ₪.

התקיים דיון בעניין הכתובה ביום 4/11/25. בדיון זה הוסכם על הצדדים לפנות לבדיקת פוליגרף ושביה"ד יפסוק לפי התוצאות של הבדיקה. בדיקה של שני הצדדים העלתה את התוצאה דלהלן:

לגבי בדיקת האיש נאמר:

6 חוות דעת פוליגרף

על סמך ממצאי בדיקת הפוליגרף לא ניתן כלל להגיע לכלל חיווי דעה.

לגבי בדיקת האישה נאמר:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

6 חוות דעת פוליגרף

על סמך ממצאי בדיקת הפוליגרף בשאלות הרלוונטיות 1-2 לא ניתן כלל להגיע לכלל חיווי דעה.

על סמך ממצאי בדיקת הפוליגרף בשאלה הרלוונטית 3 הנ"ל, אני בדעה כי הנבדק קרוב לוודאי דובר אמת קרוב בגרסתו כפי שזו באה לידי ביטוי בתשובותיו.

יצוין ששאלה 3 מתייחסת לעניין האם האישה הייתה אלימה כלפי הבעל, ובזה נמצאה האישה דוברת אמת שלא הפעילה אלימות נגד בעלה שלא לצורך הגנה.

הצדדים הגישו סיכומים בעניין הכתובה ובעניין האם לקזז מהכתובה (אם האיש חייב בה) סך כלשהו בגין מה שחויב בביהמ"ש בהליך הרכוש כדי למנוע כפל הטבות.

סיכומי הצדדים הגיעו, ולהלן עיקרי טענותיהם כפי שעולה מהדיון ומהסיכומים.

האישה טענה שהאיש מנע ממנה יחסי אישות כבר מתחילת הנישואין. בתחילה היו יחסי אישות דלילים מאוד, וחמש שנים לפני הגירושין פסקו לגמרי. היא גם טוענת שהאיש היה מכור להימורים וגרם לחובות גדולים של כ-600,000 ש"ח. הוא גם גנב כסף מהמעסיק שלו. הוא גם לווה כספים בשוק האפור והסתבך איתם. גם לאחר שהתוודה לפניו על התמכרותו להימורים ב-2014 ולאחר שהתחיל טיפול לגמילה בעמותת "אפשר" המשיך להמר וליצור חובות.

מאידך גיסא, האיש טוען שלא מנע ממנה יחסי אישות. באשר להימורים, הוא אומנם מודה שעסק בהימורים, אך טוען שזו לא הייתה הסיבה לגירושין, הדבר נודע לה רק לאחר שנפרדו. הוא גם טוען שלא היה מכור, הוא עשה זאת וגם את הגניבה מהמעסיק בגלל מצב כלכלי קשה שנקלעו אליו ולכן מעד באופן חד פעמי. הוא גם טוען שהאישה אשמה בכל זה, שכן בחרה להתבטל ולא לעבוד, וזה הוביל אותם למצב הכלכלי הקשה. האיש טוען שהאישה הייתה אלימה כלפיו, שרטה אותו, נעלה דלת בפניו, שברה לו את הטלפון. האיש גם טוען שהוא לא רצה כלל וכלל להתגרש, ומה שהגיש תביעת גירושין הוא רק כדי להיפטר מהחובות מזונות אישה שחויב בביהמ"ש. הוא גם טוען שחזיר אחריה בכל התקופה של הפירוד.

האישה הכחישה את טענות האלימות, היא אמרה שהוא תפס אותה והייתה צריכה להשתחרר ממנו. היא גם טענה שבזמן הפירוד חזר אחרי נשים רבות ברשתות החברתיות, ומי שרוצה שלום בית בוודאי אינו מתנהג כך.

בדו"ח הפוליגרף נאמר:

גרסת הנבדק בראיון המוקדם לבדיקה (Pre Test Interview) וכן לאחריה.

לתפישתו, הגורם לקרע הוא רחב וכללי ובעיקר בשל האוירה הרעה ששררה ביניהם סביב ההתכתשות בניהול ההליכים המשפטיים הארוכים, התלונות במשטרה המריבות וכדומה. כל אלה ביחד עם ההימורים גרמו עם הזמן יותר ויותר לריחוק ולניכור ביחסיהם כאשר לא ההימורים לבדם או עיקרם, כך עד שהגיעו לפרידה ולגירושין. בשל כל אלה, כך אמר, בהעדר קרבה ואינטימיות, יחסי האישות נדחקו התמעטו והופסקו אט אט ולא בהחלטה אחת שלאחריה כבר לא נתקיימו יותר. הנבדק מאשר כי האישה לא אמרה לו לא מעולם כאשר רצה יחסי אישות.

ביחס לאלימות – הנבדק מודה שהתאור של האישה בתקרית הטלפון כמתואר בפרוטוקול נכון. הוא אחז את שתי ידיה בכוח אל מאחורי גופה כשהיא אווזת בטלפון שלו ולא רוצה לשחררו, והוא מצידו מנסה להוציאו בכוח מידיה. הוא מודה שדחק את גופה והצמידו לכיור. וכך, תוך כדי מאבק על הטלפון, הטלפון הועף מידיה. (כפי שהאישה תיארה בפרוטוקול).

באשר לטענות על שריטות עמוקות שהיא גרמה לו (כמתואר בפרוטוקול מיום 4.11.2025) לדבריו הוא אינו זוכר את הנסיבות מאחר ולטענתו מדובר בארוע ישן מלפני 11-12 שנים, הוא אינו יכול ליכור מה גרם לאירוע ואף אינו זוכר ואינו יכול לשלול אם האירוע נגרם באשמו או לאו.

מתוך הדברים הללו עולה שהאיש הודה שהאישה לא מנעה ממנו יחסי אישות מעולם. גם עולה שההימורים היו גורם לגירושין גם לעמדת האיש, אם כי לדעתו אינם הסיבה העיקרית. גם בעניין האלימות האיש הודה שהאישה לא תקפה אותו ולא נהגה כלפיו באלימות אלא כהגנה עצמית ותו לא. בצירוף מה שנמצא שהאישה קרוב לוודאי דוברת אמת בעניין האלימות נמצא שטענות האיש בעניין אלימות ובעניין מניעת יחסי אישות מצד האישה בטלות ומבוטלות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בסיכומיו טוען האיש שהאישה היא שיזמה את פירוק הבית והגירושין, היא אמרה לו לעזוב את הבית, היא מנעה ממנו לשוב אליו. היא פתחה נגדו הליכים בביהמ"ש.

האיש גם טוען שגם אם ביה"ד יפסוק לאישה כתובה, יש לקזז מסך הכתובה את מה שקיבלה האישה בהליך הרכוש בגין זכויות האיש (26,000 ₪) ובגין מזונות אישה (לשיטת האיש – 2250 ₪ לחודש עבור 11 חודשים, סך הכל – 24,750 ₪), ובגין ריביות שהצטברו על חיובי מזונות האישה בהוצל"פ (28,588 ₪), ועוד 100,000 ₪ שקיבלה האישה מהאיש לצורך רכישת הדירה. בסה"כ סך של כ-180,000 ₪.

האישה לעומת זאת כותבת שאין לקזז מזונות אישה מפני שהסך של 7600 ₪ שחויב בו האיש היה מורכב מ-4300 ₪ מדור, 1000 ₪ הוצאות מדור, והשאר – מזונות האישה והילדים, כך שמזונות האישה לא העלו ולא הורידו. לכל היותר יש לחשב את מזונות האישה שיש לקזז בסך של 1100 ₪ לחודש, שכן ביהמ"ש הפחית בעקבות גירושי הצדדים את סך המזונות שחויב בו האיש מסך של 7600 ₪ לחודש לסך של 6500 ₪ לחודש.

דיון והכרעה

האיש עזב את הבית המשותף. האיש שלח לאישה הודעות בתחילת 2017 שהגירושין הם מבחינתו עניין גמור. האיש הגיש תביעת גירושין לבית הדין. האיש עסק בהימורים בלא ספק תקופה ארוכה מאוד (ולא כפי שכתב, וכן מתבאר בפסה"ד של ביהמ"ש מנובמבר 2020), האיש נטל הלוואות מהשוק האפור, גנב ממעסיקו ובסופו של דבר דרדר את הבית מבחינה כלכלית (ראה אגודה, הו"ד בבית יוסף אה"ע קנד וברמ"א שם שדרדור כלכלי הוא עילת גירושין וממילא עילה לכתובה, שכן נאמר שם שרועה זונות חייב לגרש ולתת כתובה מפני שיאבד הון).

מאידך גיסא לא מצאנו שהאישה מנעה מבעלה תשמיש כפי שמובא בחוות הדעת של הפולגרף, לא מצאנו אלימות מצידה.

לפיכך בלא ספק על האיש נטל ראייה מוגבר להוכיח שהאישה הפסידה את כתובתה, והוא לא עמד בזה כלל וכלל, אדרבה, כל הראיות בתיק מצביעות על חיובו בכתובת האישה.

באשר לקיזוז מסך הכתובה:

מזונות האישה: האישה טוענת שבגין מזונות האישה יש להפחית רק סך של 1100 ₪ לחודש לכל היותר, וזאת מפני שמיד לאחר גירושי הצדדים הפחית ביהמ"ש את סך המזונות שחויב האיש מ-7600 ₪ לחודש ל-6500 ₪ לחודש. האיש לעומת זאת טוען שמזונות האישה שיש להפחית הם סך של 2250 ₪ לחודש, והוא מחשב בכלל זה את מחצית המשכנתא. ביה"ד מקבל את עמדת האיש, שכן בבית דיננו לא מטילים את מלוא המשכנתא על האיש, שכן מדובר ברכיב רכושי, משכנתא עבור נכס משותף שאמור להתחלק שווה בשווה בין הצדדים.

עבור 8 חודשים החיוב עולה לסך של 24,750 ₪. סך זה צבר ריבית, ובסה"כ עם הריבית מגיע הסכום ל-53,338 ₪. כל הנ"ל בהתאם לחישוב האיש כפי שפירט בסיכומיו.

בגין הזכויות הפנסיוניות יש לקזז סך של 26,000 ₪ כפי ששני הצדדים הסכימו.

באשר לסך של 100,000 ₪ שחויב האיש בגין איזון המשאבים, מדובר בחיוב שנובע ממשכנתא שהאיש נטל לצורך הימוריו והיא מוטלת בפועל על שני הצדדים לפרוע אותה. מכיוון שכן מדובר בסך שמדינת האיש צריך לשלם לאישה ולא רק מכוח חוק יחסי ממון, ולכן אין לקזז בגין כך מחיוב הכתובה שהאיש חייב לאישה.

לפיכך יש לקזז רק סך של 79,338 ₪ מחיוב הכתובה, ובסה"כ **על האיש לשלם לאישה בגין הכתובה סך של 170,662 ₪. סך זה ישולם לאישה בתוך 30 יום.**

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ט בתמוז התשפ"ו (14/07/2026).

הרב גולן אלוף

הרב גדעון שריון

הרב מרדכי רלב"ג – ראב"ד

מסמך זה עלול להכיל שינויי עריכה והגהה